

குருத்தமணல் என்ற கவிதை நூல் புதுப்புனைவு இலக்கிய வட்டத்தின் வளையீடாக 78 பக்கங்களில் 36 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக வளையீடு வந்துள்ளது. இந்த நூலின் ஆசிரியர் மருதமணாளன் என்ற புனைப்பெயரில் எழுதிவந்த இப்ராஹீம் எம்.றபீக் அவர்களாவார். இவர் 1986 ஆம் ஆண்டுகளில் 'கன்னிக் கவிதை' என்ற தலைப்பில் தனது கன்னிக் கவிதையை சிந்தாமணிப் பத்திரிகையில் எழுதியதன் மூலம் இலக்கிய உலகம்குள் அறிமுகமாகியவர். அக்கர்பைப் பக்கியனிடம் மரபுக் கவிதைகளைக் கற்றவர். ஏற்கனவே இவர் வளையீட்டில் தொழில் புரியும் போது உலா, பயணம் ஆகிய நூல்களை வளையீட்டு சுவை துள்ளார். குருத்தமணல் பரப்புகளால் நிரம்பி வழியும் என்றும் என்ற தலைப்பில் இப்ராஹீம் எம்.றபீக் அவர்கள் தனதுரையில் 'அன்றைய காலப் பகுதியில் மரபுக் கவிதை என்றால் தனதைத் தொடர்நாக்கில் வதைத்தாற்போல் சுவையாக இருந்தது. அப்போது புதுக் கவிதையில் எனக்கு நாட்டம் குறைவாக இருந்தது. அது மாறி, இன்றைய நிலையில் பல கோணங்களிலும் புதுக் கவிதைகள் ஆலம் விரும்பும் போல் வளர்ந்து வருகின்றன. அவற்றுக்கு ஏற்ப என்னையும், எனது நடமைமுறையையும் மாற்றிக் கொண்டேன். எனக்கு திரிந்த வகையில் இதில் புதுக் கவிதைகளை எழுதியுள்ளேன். இதிலுள்ள அநேகமான கவிதைகள் இலங்கை வானொலியான பிறை எப்.எம்.இல் ஒலிபரப்பாகியவை என்கிறார்.

பாவாணர் அக்கர்பைப் பக்கியன் குருத்தமணலில் ஒரு நண்டாக உலாவாதல் என்ற தலைப்பில் தனதுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

'உணர்ச்சியின் வளையீட்பாடு கவிதை என்பார்கள். உள்ளத்தில் உள்ளது கவிதை என்றும் சொல்வார்கள். அவ்வாறெனில் மனிதராய்ப் பிறந்த அனைவருக்கும் உணர்ச்சி உண்டாதானே. உள்ளம் இருக்கின்றது தானே. ஏன் எல்லோரும் கவிதை எழுதுவதில்லை? என்பதெல்லாம் எமக்குள் எழும் வினாக்கள். கவிதை எழுதுவதற்கு ஆர்வம் உள்ளவர்கள், அதனால் உந்துப்பட்டவர்கள் கவிதைகளைப் பபிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கவிதையாகத் தன்னிடமிருந்து பிரசவிக் கிறார்கள். இதனைத் தான் கவிதாசு கண்ணதாசனும் பபிக்க பபிக்க வரும் கவிபோலே தினம் பழகப் பழக வரும் இசை போலே என்றும், ஒருவரின் துடிப்பினிலே விளவைது கவிதையே. இருவரின் துடிப்பினிலே விளவைது மழலையே என எமக்குத் தந்த பாடல்களின் வரிகளிலே துல்லியமாகச் சொல்லி இருக்கிறார். இவ்வாறு தான் எமது கவிஞரிடமிருந்து வளையீட்டது குருத்தமணல் கவிதைகள். கவிதைகளுக்குரிய பபிமச் சிறப்பும், ஓசை நயமும்

இவற்றில் உள்ளதை நாம் உணர்வோம் என்கிறார்.

இனி இப்றாஹீம் ம் எம்றபீ க் அவர்களின் கவிதைகளைச் சுவைத்துப் பார்ப்போம்.

ஒரு பண்ணைவளம் தாய்மையடைவதில் தான் பரணமாகிறார். பரிப்பாகிறார். குழந்தைச் சிலவம் இல்லாது போனால் வாழ்வே இருண்டது போல் ஆகிவிடும். மற்றவர்களின் களிப்புச் சூசுகளாலும் முனசுடந்தது விடக் கட்டிய சமுழ்நிலை உருவாகும். அவ்வாறு உடந்த ஒரு மனசின் ஓலம் (பக்கம் 17) பிரார்த்தனை என்ற முதலாவது கவிதையின் பின்வரும் வரிகளில் புலப்படுகிறது.

என் வாழ்வை எண்ணியெண்ணி
என்றும் நான் கலங்குகிறேன்
என் ஆசைக்கோர் குழந்தையின்றி
எந்நாளும் அழுகின்றேன்.

மாதர்கள் கட்டி நின்று
மலடியென்றழைக்கிறார்கள்.
அன்பிலோர் வார்த்தையின்றி
அனுதினமும் வதனைக்கிறார்கள்..

ஆண்டவா எனக்கோர் மகவை
மடிதனில் நீ தரவளேண்டும்.
அடியெனக் குறகை தீர்த்து
அவனியில் வாழவளேண்டும்.

நித்தமும் சூத்தமாய் இருப்பேன் (பக்கம் 27) என்ற தலைப்பில் அமந்த கவிதை சுகாதாரம் பற்றி புகுகின்றது. இன்று பல நோய்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் சுகாதாரம் சூத்தம் இன்மையேயாகும். அதனால் டெங்கு, மலேரியா போன்ற பாரதிரமான நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. உடல் சூத்தம், உடையூதம் எவ்வாறு முக்கியமோ அதேபோல் சமுழல் சூத்தமாக இருப்பதும் அவசியம். அதை வழியுறும் கவிதை வரிகள் இதோ..

சுற்றுச் சமுழலை

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Wednesday, 10 October 2012 23:13 - Last Updated Wednesday, 10 October 2012 23:17

சுத்தமாக வதைத் திரு
மா மனிதா - அச
சுழல் உன்னை
சுத்தமாக வதைத் திருக்கும்
மிக இனிதா

.....
டெங்கு வருவதை
தடும்படும் மனிதா
அது சில நேரம் உயிரயும்
காவு கொள்ளும் பெரிதா

தண்ணீர் மனிதனுக்கு உயிர் போன்றது. ஆகாரம் இன்றி ஓரிரா நாட்கள் இருக்க முடியாமாக இருந்தாலும், நீர் இன்றி ஒரு மனிதனால் வாழ்வது மிக மிகக் கடினம். ஒரு சடாட்டு நீருக்காக பல சண்டை சச்சரவுகள் நிகழ்வதைக் கட்டகண்கட்டாக காண இயலுமான காலகட்டம் இது. தண்ணீர் பருமனை பற்றி பசுகிறதது தண்ணீர் (பக்கம் 31) என்ற தலைப்பில் அமறைந்த கவிதை.

இயற்கையின் அருட்கொடதைான்
தண்ணீர்
அதமை மாசுபடாத் தினால்
பொது நலவாதிகள்
விடுகின்றனர் கண்ணீர்

.....
அழுக்கான அத்தனயும்
தயம்மை செய்யும் தண்ணீர்
உன்னயும் என்னயும்
உயிர் வாழ்வதைப் பதும் தண்ணீர்

மக்கள் மனதில் மனதில் அன்பு ஊற்று வற்றிவிட்டதால் முதியோர்கள் அவசியமில்லை என்ற எண்ணம் தோற்றிவிட்டது. பெற்ற தாய் தந்தையர்களை வதைத்து பார்க்க மனமில்லாததால் பல முதியோர் இல்லங்கள் முளைத்துவிட்டன. கண்போல் காத்துவந்த பெற்றோரை நாம், கண் இமைக்காது வதைத்து காக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த கருத்தை சொல்லி நிற்கும் கவிதையாக முதியோர் இல்லங்கள் துவையில்லை (பக்கம் 41) என்ற கவிதையைக் கொள்ளலாம்.

உன்கால்களால்
நீ உதைக்க
பாதங்களை

முத்தமிட்டாள்தாய்

இனிப்பட்டிய
உன்தாய்க்கு - நீ
கசப்பட்ட எண்ணாதே

உன்தாய்க்கு கதவை
திறந்து கொள்
தாயை அனாஹம்மத் வதயு
தாலாட்டப் பழகிக் கொள்

.....
உன்தாயை மூதியோர்
இல்லத்திற்கு அனுப்புவதை
நிறுத்திக்கொள்..

ஏனென்றால் உன்னை
உன்பிள்ளைகள்
அனுப்பத் தயங்காது...

கொடுத்த காசுக்கு மதிப்பாக இன்று பொருள் கிடைப்பது முயற்சியுறக் கொம்பாக இருக்கிறது. எங்கும் கலப்படம். எதிலும் கலப்படம். பாலில் நீரகை கலக்கிறார்கள். அரிசியில் கல்லகை கலக்கிறார்கள். பொதுவாக அனைவருக்கும் திரிந்துவளை இக்கலப்படங்கள். இவ்வைதவிர் இன்னும் எதிலெல்லாம் எதகை கலக்கிறார்கள் என்பதை கலப்படக் காரண (பக்கம் 47) என்ற கவிதை மலமாக அறியலாம்.

பாலுக்குக் குள் நீராகை
ஊற்றுகின்றாய்..
அதைப் பாடிப் பாடி விற்று
பயிலே பணத்தையி
போடுகின்றாய்

